

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 017881 16 Кж
Бања Лука, 27.09.2016. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у Посебном вијећу за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића и Горане Микеш као чланова вијећа, уз учешће записничара Мире Мачкић, у кривичном предмету против оптуженог Б.Е., због кривичног дјела трговина утицајем из члана 353. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби оптуженог, адвоката С.П. из Б.Л., изјављеној против пресуде Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за организовани и најтеже облике привредног криминала број 11 0 К 017881 16 К-п од 01.07.2016. године, у сједници вијећа којој су присуствовали републички јавни тужилац Светлана Бијелић, оптужени и његов бранилац, донио је дана 27.09.2016. године

ПРЕСУДУ

Дјелимично се уважава жалба браниоца оптуженог, преиначава у одлуци о казни пресуда Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за организовани и најтеже облике привредног криминала број 11 0 К 017881 16 К-п од 01.07.2016. године, тако што се оптужени Б.Е., због кривичног дјела трговина утицајем из члана 353. став 1. Кривичног закона Републике Српске, за које је том пресудом оглашен кривим примјеном члана 38. тачка 2. и члана 39. став 1. тачка 4. Кривичног закона Републике Српске, осуђује на новчану казну у износу од 3.000,00 КМ (три хиљаде конвертибилних марка) коју је дужан платити у року од 3 (три) мјесеца, а ако ту казну не плати, иста ће се у складу са одредбом члана 36. став 2. Кривичног закона Републике Српске замијенити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 100,00 КМ (стотину конвертибилних марака), одредити један дан затвора.

У преосталом дијелу, првостепена пресуда остаје неизмијењена.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за организовани и најтеже облике привредног криминала број 11 0 К 017881 16 К-п од 01.07.2016. године, оптужени Б.Е. је оглашен кривим, због кривичног дјела трговине утицајем из члана 353. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту КЗ РС) и за то дјело осуђен на казну затвора у трајању од 60 (шездесет) дана.

На основу члана 353. став 7. КЗ РС од оптуженог је одузета имовинска корист прибављена извршењем кривичног дјела у износу од 100,00 КМ.

Обавезан је на основу члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС) да на име трошкова кривичног поступка плати паушални износ од 300,00 КМ.

Против те пресуде благовремено је изјавио жалбу бранилац оптуженог због погрешно утврђеног чињеничног стања, "погрешне примјене материјалног права", одлуке о кривичној санкцији и одлуке о трошковима кривичног поступка. Жалба предлаже да се побијана пресуда преиначи и оптужени ослободи од оптужбе, односно укине и одржи претрес на којем би се извео доказ поновним саслушањем свједока Б.Т., односно да се пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. Одговор на жалбу није поднесен.

У сједници вијећа бранилац оптуженог је изложио жалбу, остао код навода и приједлога из жалбе, а оптужени је ту жалбу подржао. Републички јавни тужилац је предложила да се жалба браниоца одбије као неоснована.

Разматрајући спис, побијану пресуду и жалбу одлучено је као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога.

Чињенична утврђења побијане пресуде су потпуна и правилна. Она се не могу довести у сумњу приговорима које у овом основу побијања пресуде износи жалба браниоца оптуженог. Наиме, побијана пресуда је све изведене доказе, како оптужбе, тако и одбране износећи садржај истих, правилно оцијенила и таквом оцјеном која је у складу са одредбом члана 295. став 2. ЗКП РС извела правилан закључак да је оптужени у вријеме, на начин и под околностима описаним у изреци пресуде учинио кривично дјело за које је и том пресудом оглашен кривим. Такав став побијане пресуде прихвата и овај суд. Неосновано се у жалби истиче да је свједок Б.Т. на главном претресу 06.06.2016. године исказивао другачије од оног што је садржано у образложењу побијане пресуде у погледу његовог исказа, јер из преписа тонског записа, јасно произилази да је свједок одговорио на сва питања која су му постављена у директном испитивању од стране тужиоца, као и унакрсном испитивању од стране браниоца, па се у жалби неосновано истиче да пресуда у образложењу садржи оно што свједок није изјавио на главном претресу. Осим тога, побијана пресуда је заснована и на доказима прибављеним посебним истражним радњама надзора и техничким снимањем комуникација, те коришћењем прикривеног истражиоца и информатора, симулованог и контролисаног откупа предмета и симулованог давања поткупнине, а које су радње проведене у истрази по наредби судије за претходни поступак број 11 0 К 017881 15 Кпп од 25.12.2015. године. На основу ових радњи је утврђено да је свједок Б.Т. предао оптуженом износ од 100,00 КМ (у апоенима од по 20,00 КМ). Ово не пориче ни бранилац оптуженог у жалби, али приговара да оптужени са Б.Т. није имао никаквих контаката у периоду од 07.12.2015. године до 16.01.2016. године. Свједок Т. тврди супротно, из чега произилази да је ова жалбена тврдња нетачна. С друге стране до предаје износа од 100,00 КМ оптуженом од стране свједока Т. ни по

логици ствари није могло доћи ако између њих претходно није било никаквог контакта.

Из наведених разлога је чињенична основа побијане пресуде, супротно приговорима жалбе потпуна и правилна.

Кривични закон је правилно примјењен и радње оптуженог су квалификоване као кривично дјело трговине утицајем из члана 353. став 1. КЗ РС, па залагање жалбе да се оптужени ослободи од оптужбе јер да дјело за које је оглашен кривим није кривично дјело, јер да се ради о дјелу малог значаја, а то дјело у смислу члана 7. став 2. КЗ РС није кривично дјело. По оцјени овога суда као и првостепеног не ради се о дјелу малог значаја, јер се ради о кривичном дјелу против службене дужности из главе 27. Кривичног закона које по природи заштитног објекта по оцјени овог суда не може бити у занемарљивој мјери опасно због свог малог значаја и због незнатности или одсутности штетних посљедица. Кривична дјела против службене дужности представљају таква дјела чијим извршењем се угрожава законито и правилно вршење службе и незаконито стицање имовинске користи с друге стране, њиховим извршењем се како то произилази из образложења побијане пресуде, који и овај суд прихвата, доводи у питање ауторитет службе и повјерење грађана у вршењу јавне власти. Из тих разлога дјело за које је оптужени оглашен кривим није дјело малог значаја, па је залагање жалбе браниоца да се побијана пресуда преиначи и оптужени ослободи од оптужбе, неосновано.

Жалбом се пресуда побија и због трошкова кривичног поступка, али се не наводе разлози из којих би произилазило да оптужени није у могућности платити те трошкове које у овом случају чини паушални износ од 300,00 КМ, па ни у овом основу побијања пресуде, жалба није основана.

Разматрајући одлуку о казни, овај суд налази да је жалба у овом дијелу основана.

Бројне олакшавајуће околности утврђене на страни оптуженог на које се позива побијана пресуда у образложењу, имају и по оцјени овог суда карактер значајно особито олакшавајући, па узимајући све те околности, а у одсуству отежавајућих, овај суд налази да се у овом случају имајући у виду тежину дјела, износ прибављене имовинске користи (ради се о малом износу), сврха кажњавања из члана 28. КЗ РС може остварити и осудом на блажу врсту казне од оне изречене побијаном пресудом.

Стога је овај суд, првостепену пресуду преиначио у одлуци о казни и оптуженом изрекао новчану, као блажу врсту казне, а у складу са одредбама члана 38. тачка 2. и члана 39. став 1. тачка 4. КЗ РС. Наиме, одредба члана 39. став 1. тачка 4. КЗ РС прописује да се за кривична дјела за која је као најмања казна прописана затвор испод три године, умјесто затвора може изрећи новчана казна. За ово кривично дјело прописана је казна затвора од једне до пет година, па су испуњени услови за изрицање новчане као блаже врсте казне.

Одлучујући о висини новчане казне овај суд је цијенио и имовно стање оптуженог, што произилази из података у изреци пресуде, као и његове породичне обавезе. Овом казном ће се по оцјени овог суда моћи остварити

сврха кажњавања како са аспекта опште (генералне) тако и са аспекта посебне (специјалне) превенције.

Из свих наведених разлога ваљало је одлучити као у изреци ове пресуде на основу члана 328. став 1. ЗКП РС.

Записничар
Мира Мачкић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић